

ЗВЕРНЕННЯ ДО СТУДЕНТІВ ПЛАНЕТИ

ПРАГА, 5 березня. (ТАРС). Повну підтримку новим радянським мирним ініціативам, висунутим у доповіді Л. І. Брежнєва на XXVI з'їзді КПРС, висловив Міжнародний Союз студентів.

Ці важливі пропозиції, зазначається в розповсюдженій тут заяві МСС, стосуються всіх найважливіших проблем міжнародного становища і є важливим вкладом у зміцнення розрядки. В них дістали своє підтвердження і дальший розвиток раніше висунуті ініціативи СРСР, спрямовані на зміцнення загального миру, роззброєння.

Важливість нових ініціатив Л. І. Брежнєва полягає в їх конкретному і всебічному характері. Секретаріат МСС повністю підтримує ці реалістичні пропозиції, розглядаючи їх як добру основу для практичних заходів по роззброєнню і похваленню розрядки міжнародної напруженості.

Виходячи з рішень XIII конгресу МСС, секретаріат МСС звертається до студентів усього світу, до їх організації із закликом розгорнути масовий рух на підтримку нових радянських ініціатив, всемірно сприяти прогресові в справі роззброєння, скороченні і ліквідації ядерної зброї, добиватися виключення сили з міжнародних відносин.

8 БЕРЕЗНЯ МІЖНАРОДНИЙ ЖІНОЧИЙ ДЕНЬ

У березні радісне свято,
Що жінку віншує-віта.
Це свято—усміхнена мати,
Це свято—щасливе дитя.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Субота, 7 березня 1981 року

№ 29 (2913)

Ціна
2 коп.

Комсомольсь-
кий телетайп

У помічники—пісню

Коли 6 ви в ці передсвяткові дні завітали до червоного кутка молочної ферми № 2 нашого кот. осну, то почули б, як там зине гарний спів. Це співають дівчата з комсомольсько-молочної колективної дорак. Більшість із них — активні учасниці художньої самодіяльності. Виходять до складу нашого кодогостного хору. А недавно ми з ними вирішили проводити репетиції перед початком роботи просто на фермі — щоб економити дорогий час.

Звичайно, тому, що цей колектив — переможці першого їдівського змагання, який надією щодня від конної корови більше ладими нігирямів перемоглиного молока — найбільше по району, сприяло багату чинників, і перш за все — ударна праця дівчат. Але безперечно й те, що допомагає їм у цьому й пісня.

Т. ЯНЧУК,
секретар комсомольської організації колгоспу «Перше травня» Мало-виськівського району.

І за того хлопця

12 тисяч карбованців — такий це сьогодні заробіток керівника підпільної комсомольської організації «Спартак» села Красноїрки Голубинського району Михайла Громова. Що діла у роки війни, Михайло зарахував до свого колективу дівчата з комсомольсько-молочної бригади, очолюваної секретарем комсомольської організації комплексу «Все для чоловіків» Світланою Константиною. Весь заробіток терся їде до Фонду миру.

Своє свято ми зустрічаємо чималими успіхами в праці. На десятих тисяч карбованців різних товарів продаємо щодня. Культура обслуговування — на високому рівні.

Н. ПОЗОВА,
працівниця комплексу «Все для чоловіків» універсального торговельного об'єднання «Кіровоград»

Піонерський комісар

Є люди, яким по-доброму заздрити і на яких хочені бути схожою. Старша піонервожата Мошоринської середньої школи Людмила Зіка — одна з них. Чотири роки тому повернулася вона до рідної школи після закінчення Кіровоградського педагогічного інституту.

Чого тільки не вміє Людмила! На базі іграх і танцю, і малює, і співає. А головне — діти її люблять.

Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнєв на XXVI з'їзді партії говорив, що вирішальна роль у формуванні нової людини належить учителю. Це справді так і дуже вірно! Що виконувати Людмила Зіка — кваліфікованого спеціаліста і щирої душі людини — вчителю, таким як, як і вона, добрим, веселим, захопленим і щирим праць.

І. МАШКАЛА,
піонервожата.
Знам'янський район.

ВЧОРА З МОСКВИ ПОБЕРНУЛИСЯ ДЕЛЕГАТИ XXVI З'їзду КПРС ВІД КІРОВОГРАДСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ПАРТИЙНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ. НА ЗАЛІЗНИЧНОМУ ВОКЗАЛІ ІХ ТЕПЛО ЗУСТРІЛИ ЧЛЕНИ БЮРО ОБКОМУ І КІРОВОГРАДСЬКОГО МІСЬКОМУ ПАРТІ, ПРЕДСТАВНИКИ ТРУДОВИХ КОЛЕКТИВІВ.

НА ЗНІМКУ: ДЕЛЕГАТИ XXVI З'їзду КПРС БРИГАДИРА ВІРВУШНИКІВ ШІРТОВАРІВ КІРОВОГРАДСЬКОЇ ВЗУТТЄВОЇ ФАБРИКИ Н. Ф. КОВАЛЕНКО ПРИЙМЛИ ЗУСТРІТИ ТОВАРИШІ ПО РОБОТІ.

Фото В. КОПАКА.

У ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

Президія Верховної Ради Української РСР своїм Указом від 5 березня 1981 р. за ударну роботу в складі студентських загонів, висоні показники у навчанні та активну участь у громадському житті нагородила учасників студентських загонів почесною Грамотою і Грамотою Президії Верховної Ради Української РСР.

в тому числі: по Кіровоградській області

Грамотою Президії Верховної Ради Української РСР

Коротуна Віктора Івановича — командира Кіровоградського обласного студентського загону.

ПЕРЕДСВЯТКОВІ ДІАЛОГИ

«Скрізь потрібні жіночі руки»

КОР.: Сьогодні жінки — на передових рубежах одинадцяті п'ятиріччя. В їхньому ентузіазмі — палка вдячність Комуністичній партії і Радянському уряду, які постійно піклуються про жіночу-трудівницю, жінку-громадського діяча, жінку-матір. У нашій країні жінка — токар і лікар, доярка і пілот, бу-

ПРО УЧАСТЬ ДІВЧАТ-КОМСОМОЛОК В УСІХ СФЕРАХ ГРОМАДСЬКОГО ЖИТТЯ ЙШЛОСЯ НАПЕРЕДНІ ВОСЬМОГО БЕРЕЗНЯ В РОЗМОВІ НАШОГО КОРЕСПОНДЕНТА З ПЕРШИМ СЕКРЕТАРЕМ ЛЕНІНСЬКОГО РАЙКОМУ КОМСОМОЛУ М. КІРОВОГРАДА ТЕТЯНОЮ ЛЕБЕДЄВОЮ.

дігальники і перукар, партійний, комсомольський працівник і державний діяч...

Т. Л. Так, правильно співається у відомій пісні. «Скрізь потрібні наші

жіночі руки...» Справедливість цих слів просто довести на прикладі діяльності прекрасної людини людства, і зокрема на прикладі діяльності комсомолок Ленін-

ського району. Нашу районну комсомольську організацію вважають спеціальною в тому плані, що з майже двадцяти тисяч спілчан тринадцять тисяч — жінки. Чому так? А тому, що в нашому районі є чисто «жіночі» підприємства, установи, навчальні заклади: виробниче швейне об'єднання, взуттєва, панчіш-на, кондитерська фабри-

ка, педагогічний інститут, медичне училище, де працюють і навчаються переважно жінки, дівчата і з повним правом та елементарно скажу, що трудяться і вчать вони прекрасно.

Хочу назвати в'язальницю панчішної фабрики Катерину Мельникову, лікарку міської дитячої (Закінчення на 2-й стор.).

(Продовження.
Поч. на 1-й стор.).

поліклініки Ларису Козлову, вчительок середньої школи № 16 Галину Голусмак і Марину Самарцеву, заслужену артистку республіки, артистку обласного музично-драматичного театру амені М. Л. Кропивицького Валентину Дронову, студенток педінституту, відмінниць навчання Ірен Гречишкіну і Тетяну Мезін...

Усім відомий не тільки в районі, а й в області комсомольсько-молодіжний колектив стернянського ливарного цеху козацького заводу «Червона зірка», котрий очолює Віра Драчук (групкомсорг Валентина Пономаренко). Ця бригада молода як за часом свого існування, так і за віком працюючих. Найстарший із них — 25 років. Напередодні XXVI з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу вони виступили з ініціативою «Кожному передує ідіотському дню — п'ятери норми виробітку», її підхопили інші колективи підприємств. Нині на трудовому календарі бригади Віри Драчук — квітень 1981 року.

Першість у соціалістич-

Привітна, щира посмішка. Ласкавий голос. І теплота в погляді... Портрет цієї молодої жінки можна побачити на дошці Пошани в універсальному торговельно-об'єднанні «Кіровоград». Це — Наталя Пильнова, завідувача секцією електротоварів, одна з кращих наставниць об'єднання. Чимало хлопців і дівчат здані їй за науку. А завтра першими, мабуть, привітають її з Міжнародним жіночим днем Богдан Гастидікан та Ірина Костюк, молоді продавці, яким Наталя передає свій досвід роботи, своє душевне тепло.

Фото: Ю. ЛІВАШНИКОВА.

«Скрізь потрібні жіночі руки»

ному змаганні за 1980 рік серед комсомольсько-молодіжних колективів у легкій промисловості виборола бригада швейно-складальної дільниці цеху № 3 взуттєвої фабрики, де бригадиром Надія Григораш, а групкомсоргом Світлана Бодня. Середній виробіток дівчат торік становив 126—130 процентів норми, а задача продукції ВТК з першого пред'явлення була майже стопроцентна. На честь з'їзду Надії та Світлани надали почесне право сфотографуватися біля розгорнутого прапора міської комсомольської організації.

Багато добрих справ і на рахунок КМК бригади № 3 міської телеграфно-телефонної станції, катору очолює Г. Василенко, комсомольського колективу продавець секції «Молодіжний трикотаж» УТО «Кіровоград» (бригади Т. Шкайра). До речі, останній на районному святі трудової слави нагородили перехідним призом «Кращому комсомольському молодіжному колективу сфери обслуговування».

КОР.: Усі ці красені факти ще раз переконують, що комсомолки району вміють і

люблять працювати. Цікаво, яка їхня соціально-активна роль у громадському житті!

Т. Л.: Більшість первинних комсомольських організацій, комсомольських бюро, комітетів комсомолу очолюють жінки. І, не в образі чоловікам, скажу, що робота в таких колективах іде на особливу високую рівні.

Десять років тому, після закінчення Одеського технологічного технікуму, прийшла працювати в Кіровоградське виробниче об'єднання хлібопродуктів Люба Пантелєєва. Через рік вона стала комсомольським ватажком підприємства і по сьогоднішній день успішно поєднує роботу інженера-мікробіолога зі своїм дорученням. Вимоглива й привітна, ділова й людяна, принципова й щира — такою знають і люблять молоді комуністки Любу Пантелєєву на виробництві.

Скажу кілька слів і про секретаря комсомольського бюро секції «Трикотаж» магазину «Дитячий світ» Світлану Петренко. Ця робота, тямуща дівчина не тільки відмінно трудиться. Її невиспущеність і енергія не заважають їй займатися

громадською роботою. Молода комуністка С. Петренко — член бюро райкому комсомолу, депутат Кіровоградської міської Ради народних депутатів. Велика честь випала Світлані в дні проведення Олімпіади-80: вона разом зі своїми подругами по роботі обслуговувала гостей Москви.

А ще хочу згадати наших кращих комсомольських ватажків, таких, як Тетяна Хвальчеза (взуттєва фабрика), Валентина Голозко (завод «Черво́ний дзеркальщик»), Надія Мероз (шпагатно-зірвова фабрика), Алла Чернишова (восьмирічна школа № 8).

КОР.: Весна завжди личить нашій планеті. Особливо вона личить жінкам. Очевидно, щось символічне є в тому, що ми відзначаємо прихід весни святом жінок. Ваші побажання в переддень беззвездного свята!

Т. Л.: Ну, звичайно ж, хочеться побажати всім читачкам «Молодого комунар» великого людського щастя, творчого натхнення у праці і навчанні, весняного, сонячного настрою. А ще хочеться, щоб усі пам'ятали, що найкращі у світі слова саме жіночого роду — земля і любов, надія і краса, радість і робота, доля і мудрість, слава і Вітчизна...

Розмову вела
Т. КУДРЯ.

І робота, і навчання

Кращою дояркою району і серед молодих і серед досвідчених за підсумками минулого року стала 22-річна доярка Гуляницької ферми колгоспу «Росія» Розалія Сарварова. Вона надійшла від колгоспної корови своєї групи 4359 кілограмів молока.

Дояркою Розалія працює всього чотири роки, але вже вистигла прославити на всю республіку. Її нагородили медаллю «За трудову відвагу», значком ЦК ВЛКСМ «Майстер-умілець», пона-

У НАШИХ ДРУЗІВ ПО ЗМАГАННЮ

Ця розповідь про дівчину з Башкирії Розалію Сарварову.

— член райкому ВЛКСМ і депутат районної Ради народних депутатів.

Розалія змагається зі своєю подругою Ільчиною Нісєвою, яка почала працювати на цій фермі на рік пізніше. Незабаром Ільчина добилася помітних успіхів у роботі, стала депутатом Сталінської сільської

Ради. Обидві подружки вступили на заочний зоотехнічний відділ Кушнарьовського сільгосптехнікуму й успішно закінчують його.

Ферма, на якій працюють подружки, — одна з кращих у районі. Керує колективом депутат Верховної Ради БАРСР Сувальбіна Гаймулліна. Торік надій від корови тут становив 3435 кілограмів, на 142 кілограмів більше, ніж попереднього року. Добре йдуть справи на фермі і в ці дні. Кращі показники по надоях — 12—14 кілограмів від корови щодоби — знову ж у Розалії Сарварової. Вона зодов'язалася на цілий рік довести надій молока від корови до 4500 кілограмів.

Проліскові дзвіночки

Клавдія БАШЛИКОВА

Щастя

Синови Сергію присвячую.

Ти погавнувся до квітки радо,
Цвіт пестять пальчики малі.
Моя відрода ти і свято,
Найбільше сяє на землі.
Йдемо під шепіт руги-м'яги.
Стежина довгу стрічку в'є.
А на узгір'ю біла хата
Шибками тепле сонце п'є.
Мені і радісно, і гірко,
Ще так нестримно час пливе.
І прийде мить — незнана жінка
Тебе від мене позове.
«Моя ти щастя!» — скаже дзвіночок.
Ви вдасх підете в майбуття...
О, не забудь, далека жінко,
Зростила щастя твоє я.
м. Олександрія.

Наталя КЛЬОВАНА

Пробудження

Я так люблю пробудження весни,
Коли струмки сміються водотраєм,
Пташиним співом сповнюються сні,
У сонці ранок асесло палає.
Здається, можна випити блакиті,
Обдарувати білий світ цілунком,
Бо настане якась щаслива мить,
І серце б'є схвилювано і лунко.
Тоді і радість, і чакання, й сум —
Усе в собі несе щось дивно-світле,
Браїняється надії щирим дум,
В душі веселою заміряє щедро квітіння.
Стоять дерева у бруньках рясних,
Земля збирає росю намісто...
Іду назустріч я дзвінкій весні,
Люблю красу її зеленілисту.
м. Кіровоград.

Наталя ПЕТРОВА

Голуби, взлетайте в поднебесья!
Лейся, песня, звонче і сильней!
Нет иного счастья, чем сегодня
Жить под небом Родины моей.
с. Велика Андрусівка
Світловодського району.

Штрихи до портрета молодої художниці, улюблений жанр якої — портрет.

Слово і колір переплітаються в мій творчості. Те, що неможливо передати словами, я відтворюю на полотні. Сьогодні в майстерні художниці 30 робіт: портрети, пейзажі, натюрморти. Серед останніх творів особливим психологічним настроєм і колоритом виділяються «Відлуння» та «Канікули».

Недавно молода художниця побувала в гостях у робітників заводу тракторних гідроагрегатів. Після цієї зустрічі появилася три нових портрети: шліфувальника Анатолія Бондаренка, токаря Григорія Кравцова та інженера Руслана Рушанова.

Можна було б і далі вести мову про творчість Л. Кир'янової. Та хочеться сказати ще лиш про те, що ріднить усі її твори, — це поезія в кольорі. І якщо спитати Любу, що вона вважає здобутком своєї творчості, асна відповідь: «Пошуки власного почерку. Я не терплю повторень».

Тож побажаммо молодій художниці нових неповторних знахідок.
Л. КАЛЮЖНА.
м. Кіровоград.

ПОЕЗІЯ В КОЛЬОРІ

Завжди приємно й радісно бути при творенні справжнього чуда. Кілька вповістих рухів пензлем — і біла пляма заґрунтованого полотна перетворюється на казку. На полотні появляються люди з їхніми неповторними характерами і почуттями.

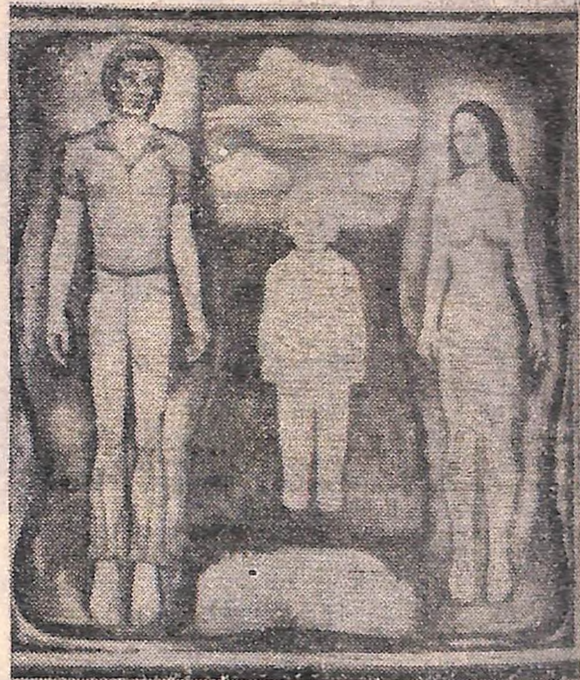
Саме така творча манера молодої художниці Любої Кир'янової. Без попередньої роботи над малюнком вона майстерно створює свої картини. Характерною ознакою її образотворчого стилю є робота над портретом.

Дивись! твори художниці — і тебе вражає життєвість зображеної ситуації, гармонія внутрішнього настрою портретованих із загальним фоном на полотні. З Любою ми познайомились кілька років тому. Руслана, голубонога, з чистим відкритим обличчям, коректна й пряма у своїх судженнях, вона зразу припала мені до душі. І поки ми повільно розмовляли, Люба написала мій портрет. Мене вразила темп виконання портрета. Відомо, що над портретами працюють багато часу, а тут за кілька годин я побачила себе в дзеркалі картинного полотна. Згодом цей портрет серед інших було представлено на обласній виставці.

У романтичному плані виконано картину «Моя сім'я». Сюжетною композицією і психологічним станом портретованих ця робота нагадує картини естонської художниці Мале Лейс. «Моя сім'я» — чергове звертання до одвічної філософської теми: єднання людини і природи, гармонійної єдності різних віком і характером людей. Земля набухла под дождем...
Накая трудная работа!
Ей ждуть рождения
И мы с тобой чего-то ждем.

У цих поетичних рядках художниця розкриває філософський зміст картини. І поетичні рядки тут не випадкові: вони належать Любої Кир'янової.

Саме поезія, слово допомагають мені в роботі над живописом, — каже Люба.

НЕДАВНО шанувальники театального мистецтва познайомилися з молодіжною театальною студією, що заснована при гарнізонному клубі офіцерів. Наполегливість, невтомний творчий пошук, серйозне ставлення до справи — ось риси, притаманні новоз'явленому театальному колективу, який зробив свій перший крок у самодіяль-

ПЕРШИЙ КРОК

Тихі зорі війни

ному театальному мистецтві драмою Бориса Васильєва «А зорі тут тихі...»

ІД КОМАНДУВАННЯ старшини Федота Євграфовича Васкова (В. Решетников, він же режисер вистави) прибувають дівчата-зенітці. Одна з них уночі натрапляє на ворожий десант. Васков приймає негайне і єдино правильне рішення — заступити шлях ворогові, знищити його. Мужня п'ятірка дівчат зі старшиною не зраджує його, рішення, й тоді, коли довідується, що замість двох фашистів у десанті шістнадцять...

Перед глядачами — ще одна хвилююча сторінка Великої Вітчизняної. Нині важко, мабуть, знайти людину, яка б уважно не перечитала її. Для нас важливо простежити, як це зуміли зробити автори самодіяльної творчості.

На сцені — тиша. Дзвінка, прозора, яка лише іноді порушується щебетом пташок чи співучими дівочими голосами. Звичайна побутова сцена фронтового життя, незвичайно тільки, що воїни — жінки. А як не звичайно це для старшини Васкова! На початку спектаклю він — неговіркий, сумлінний старшина, що свято дотримується статуту, — не дуже задоволений з того, що доручили йому командувати жіночим підрозділом; він навіть трохи безпорадний перед жіноцтвом. Та з часом характер Васкова розкривається глибше: досвідчений воїн, духовно чиста, вихована людина. Актор своєю грою засвідчує істину: справжня доброта непоказна. Зорюшує в цьому плані зустріч Рити і Жені з Васковим у лісі. Особливо грає фінал вистави: в живих лишається тільки старшина,

це гнітить його, наче він зачинив перед дівчатами, він не може простити собі їхньої смерті. Відчай сповнює героя. Відчай, що кличе до помсти, кличе на подвиг.

Таким ми бачимо Васкова. Глядач вірить акторові.

У фінальній сцені режисер знову пропонує послухати тишу, котра хвилює тому зривалась багряними зорями ран, а тепер у її скорботності відчувуються глибокі кроки непокороженого життя. Відвертий контраст загальної картини події і явищ природи посилює емоційний бік твору. Чим більше підкреслює режисер мирну тишу, тим тривожніша її атмосфера. Отже, можна сказати, — тиша у виставі виростає до образного символу.

Невимушено, але по-військовому стримано веде свою розповідь майор (С. Полковий), — поєднуючи скрупульозність емоцій герої з ширим уболіванням за долю полеглих. У другій частині вистави гра актора набирає майже професійної майстерності.

Приємне враження справляє чітке й лаконічне художнє оформлення вистави, яке здійснив В. Глазачев. Хочеться відзначити роботу освітлювачів В. Белого, А. Бражко, В. Бондаря. Завдяки їхній творчій роботі спектакль наповнений цікавими світловими фактами.

ШІНКА! війна. Що може бути більш несумісним? Ішли на війну ті, котрим самою природою призначено народжувати життя, а не вбивати його. У виставі підкреслюється ця несумісність і використовується як художній прийом, це викликає то усмішку, то біль.

Ось вона, п'ятірка відважних дівчат: Женя Комелькова (Н. Масюкевич) — смілива, відчайдушна, з великими чудовими очима; Рита Осяніна (В. Калинська) — вдова героя прикордонника («Ненавидіти вона навчилася тихо й нещадно», — каже про неї Васков); Ліза Бричкіна (А. Глива) — проста сільська дівчина зі своїми напівдитячими мріями; Соня Гурвич (С. Живак) — зачарована поезією; Галля Четвертак (О. Зосим) — дитбудинівська фантазерка. Гра дівчат справляє приємне враження, хоча трохи насторожує їхній емоційний ансамбль. Адже кожна із зенітниць має тільки ті властиві риси характеру, манери поведінки, — про це не слід було б забувати.

Оплесками подяки нагородили творців вистави глядачі, заразом вітаючи і народження перспективного молодіжного колективу, який продовжує працювати, вдосконалювати свою акторську майстерність. Тож побажаймо йому успіху.

Л. ДЕРЕВ'ЯНКО.

м. Кіровоград.

ТУРНІРНЕ ТАБЛО

▲ НАСТІЛЬНИЙ ТЕНІС. Змагання з цього виду спорту за програмою спартакіади-81 ДСТ «Спартак» колективів середніх навчальних закладів п'ять днів проходили в ДЮСШ № 3. Найвищі титули завоювали Д. Барзасяна (музичне училище) та А. Кузнецов (льотно-штурманське училище).

▲ ВОЛЕЙБОЛ. Першість обласної ради ДСТ «Авангард» між колективами середніх навчальних закладів яких об'єднав товариство, відбулася на майданчику Будинку фізкультури заводу «Червона Зірка».

Впевнено провели ігри команди дівчат і хлопців будівельного технікуму. Вони й стали переможцями турніру.

▲ ФУТБОЛ. Дванадцять команд узяли участь у розіграші зимової першості Кіровограда. У фінальному поєдинку зустрілися студенти факультету фізичного виховання педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна і вихованці груп підготовки при команді другої ліги «Зірка». Основний час не ознаменував сильнішої команди — 1:1. Серію одинадцятиметрових ударів краще виконали гравці «Зірки» — 9:8.

ВЕСЕЛИЙ «АПЕЛЬСИН»

СВЯТКОВИЙ ГІСТЬ «ПК»

Цей «Апельсин» уже цілком зрілий. Адже йому виповнилося п'ять років. Щоправда, народився він у краї, де помаранчі появляються не в цитрусових садах, а в основному на прилавках магазинів. Тон при першій зустрічі з керівником таллінського вокально-інструментального ансамблю «Апельсин», який нині гастролює в Кіровограді, я відразу ж запитав:

— Аре Тіну, як довго ви думали над назвою свого ансамблю?

— Кілька місяців після його створення. І тут нам, напевні, допоміг випадок. Якось, після чергової репетиції, ми йшли затишеною вулицею Талліна і раптом побачили довгу чергу до ларка. І хоча наз не розбиравла жіноча цікавість, та все ж ми спитали у продавця, чим він торгує. «Апельсини» привезли, — відповів він, — але вам уже не вистачить». І тут наш ведучий Яан Ардер вигукнув: «Еврика! Давайте назвемо ансамбль просто — «Апельсин», щоб до кінтківних кас, коли ми виступатимемо, виструнчу-

валася черга, як за справжніми апельсинами». Та якби тоді в ларку продавали редьку чи хрін, то, мабуть, і назва була б іншою...

— Судячи з черг біля кінтківних кас під час гастролей, з назвою вам явно повезло. А з репертуаром?

— Тут справа складніша. Пародіювати — це не перекривляти. А жанр народної — сік нашого «Апельсина». Хочеться,

щоб він був не гірким, не кислим, не солодким, не нудотним, а приємним, свіжим, тонізуючим. Тому-то ми народіємо класичні твори і фольклор, а також шаржуємо псевдоекстравагантну музику Заходу. Стиль нашого ансамблю — гумор.

— А хто у вашому колективі найвеселіший?

— Яан Кірсе, який грає на ударних інструментах. Він єдиний в ансамблі, хто

не не одружений. Отже, йому є чого веселитись.

— А хто найсерйозніший?

— Ведучий нашої програми Яан Ардер. У нього п'ятеро дітей, і всього-навсього одна дружина.

А взагалі в ансамблі «Апельсини» всім музикантів. Почувши про наше «П'яте колесо», вони здивовано спитали:

— І як воно крутиться?

— Сьогодні, — відповів я, — з вашою допомогою, а завтра приїде до нас ВІА «Мандарини» чи «Ніомідор» і теж трохи підштовхне його. Отак і рухаємось. А вже головне — рух, чи не так?

Звичайно, — погодився Яан Тіну і додав: — Сміх — це теж рух, а рух — життя. Тож напередодні 8 Березня від імені «Апельсина» всім жінкам вашого міста хочу порадижити якомога більше рухатись. Тобто більше сміятись.

На цьому наша розмова обірвалася, як струна на контрабасі. Аре Тіну поспішав видавлювати гумористичний сін з «Апельсина»...

В. БОВТИШ,
спецкор «ПК».

А[фе]ризми

Чоловік буп на голову вилупив за дружинку — ходив перед нею навщипивши.

Умівня жінок гарно одягались — це мистецтво, яке потребує від чоловіка фінансових жертв.

Відмінна кравчиня: виірнула манто із зарплати чоловіка.

Дружина виявилася талановитим режисером — чудово ставила сімейні сцени.

Акробат у цирку ходив по дроту, а перед дружиною — по питочці.

Відавала чоловікові краді воли свого життя, а він — телевізор.

Нез'ясований парадокс: чоловіки скачуть у гречку, а дитя знаходять у капусті.

О. СЕІН.

НАШЕ «П'яте колесо» так поспішно хотілося до жіночого свята, що навіть забуло робити хоч черезтижневий записки в обласній молодіжній газеті. Але, як кажуть у Кіровограді: «Чим швидше кутися, тим швидше докотиться».

Отже, ми нарешті й докотилися до четвертої сторінки «Молодого комунара». Далі нас не пустили, позали у «П'ятому колесі» виявилася добряча вісімка. Гнути її допомагали по-всесерйозному працівники нашої майстерні О. Сеїн, Л. Гнідець, В. Поліщук, В. Постоєнко, В. Триб, В. Жуков та інші автори гумористичного бездоріжжя.

Та, як не любив казати свого часу Сократ, ми знаємо, що ми ламаємо. Який же ми знали, що з цього вийде, то, взагалі, перекривляти б «П'яте колесо» на «Восьме». Проте, як, здається, забув ілюстри мудро висловитись зазначений Козьма Прутков, у господарстві може іноді загодитись і «П'яте колесо», незважаючи на те, що у ньому добряча вісімка.

Отже, наше — вам, любі жінки. Усміхайтесь на здоров'я!

О. КУМАНСЬКИЙ.
м. Кіровоград.

ЧУДО ПРИРОДИ

ЧОЛОВІКИ ПРО СЕБЕ

Як грамотно, як розумно природа влаштувала людину! Вух, дві, а рот один. Отже, більше слухай, ніж говори. А було б два носи, сунув би їх не в свої справи удвоє частіше і, відповідно отримував і по одному, і по другому носу. Все мудро,

ку вина відкоркувати, якщо що алюмінієва пробка без язичка. Дієлюся я на все це і захоплююсь. Хто я? Чу-

до природи! Все вона мені дала, про все подбала. Отже — розумниця, отже — мудра. Одне мені незрозуміло, для чого ти, природо-матінко, якщо така мудра, придувала головний біль на похмілля???

О. КУМАНСЬКИЙ.
м. Кіровоград.

Вернісаж з нагоди

Міжнародного жіночого свята в нашій робітні відкрив кіровоградський художник-гуморист Володимир Постоєнко. Бажаючи всім читачкам «Молодого комунара» міцного здоров'я (у здоровому тілі — здоровий сміх), бадьорого настрою (особливо після обідю, який зготують чоловіки) і веселого відпочинку (коли спостерігатимете за тим, як чоловік мие підлогу), він пропонує їхній увазі серію нових своїх усмішок.

Сам художник підписав їх просто, але, на наш погляд, цілком правильно. Ось так:

— Вибач, квітів не зміг дістати...

— А п'яну, що ти догори ногами повісив картину!

— А де ж баба і внучка? — У них сьогодні свята...

ПЕГАС «ПК»

Диво

За старою ходячи, Кавилий дід: — Ти б зварила півнина На обід! Та стара скупенькою Все ж була, Взвисьши в боки, дідові Запела:

— Ів би, нажеш, півнина? От так-тан! Ну а що ж там різати? Наче шпак! Через день удосвіта, Ян на сміх, Йшов злудюга — й півнина

Впхав у міх. Вийшла баба, плачучи Примовля:

— Ой, як шкода! Півнась був, Як телля... — А старий здивовано З печі зліз:

— Чи ти ба, за ніч одну Ян підірлі!

Любов ГНІДЕЦЬ.
с. Тишківка
Добровеличківського району.

Редактор В. СТУПАК

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітета ЛКСМ України.

На українському язичі.

БК 04217. Индекс 61107.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділ листів і масової роботи відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Обсяг 0,5 друку арк.

Зан. № 121. Тираж 54000.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Гліки, 2.